

Informacje podstawowe

Nazwa przedmiotu	Teoria komunikowania
Prowadzący	dr Ewa Jurga-Wosik
Wydział	Wydział Nauk o Komunikacji i Dziennikarstwa
Kierunek	Dziennikarstwo i komunikacja społeczna
Poziom studiów	I
Profil studiów	praktyczny
Forma studiów	stacjonarna
Moduł specjalnościowy	
Dyscyplina naukowa, do której odnoszą się efekty uczenia się	Nauki o komunikacji społecznej i mediach
Obowiązuje od roku akademickiego	2024/2025
Rok studiów	1
Semestr	1
Język wykładowy	polski
Status przedmiotu (obowiązkowy, do wyboru)	obowiązkowy
Odniesienie do kierunkowych efektów uczenia się (symbole)	DL_W05, DL_W08, DL_W12, DL_W19, DL_K08
Rodzaj zajęć (wybór z listy*)	wykład
Liczba godzin	30
Liczba ECTS	3
Wymagania wstępne	Brak wymagań.
Opis i cele przedmiotu Teoria komunikowania	Celem przedmiotu jest analiza przyczyn i przebiegu procesów i zjawisk zachodzących w komunikacji masowej, formułowanie własnych opinii na ten temat oraz stawianie prostych hipotez badawczych oraz je weryfikowanie. Przedmiot omawia teorie komunikowania, pogłębia wiedzę o uwarunkowaniach zmian w komunikowaniu politycznym i społecznym oraz rządzącymi tymi zmianami prawidłowościami, a także wiedzę o roli mediów i komunikowania w funkcjonowaniu grupy społecznej, państwa i wspólnoty międzynarodowej oraz o ich historycznej ewolucji.

Treści programowe

Temat/blok zajęć:	Liczba godzin
Teoria komunikowania:	
1. Transdyscyplinarność nauki o mediach i komunikowaniu	2
2. Stadia rozwoju komunikowania	2
3. Komunikowanie masowe – media: analiza pojęć	2
4. Modele komunikowania masowego	2
5. Cztery typy teorii mediów: normatywne, nauk społecznych, operacyjne, zdroworozsądkowe, teorie socjocentryczne i mediocentryczne	3
6. Teorie normatywne; teorie nauk społecznych: postpozytywistyczna, hermeneutyczna, krytyczna; teoria normatywna; teoria ograniczonych efektów mediów; krytyczne i kulturowe teorie komunikowania masowego	3
7. Teorie bazowe i teorie średniego zasięgu (klasyfikacja S. Michalczyka)	3
8. Teoria komunikowania lokalnego	2
9. Formy komunikowania publicznego: aktorzy i procesy	2
10. Struktury i konteksty mediów	2
11. Zawartość mediów	2
12. Publiczność w komunikowaniu masowym	2
13. Efekty oddziaływania mediów	2
14. Test	1
Łącznie godzin:	30

Opis przedmiotowych efektów uczenia się i sposoby ich weryfikacji

Kategoria efektu (W, U, K)	<u>Kierunkowe</u> efekty uczenia się (co ogólnie absolwent po tych studiach będzie wiedział i umiał)	<u>Opis przedmiotowych</u> efektów uczenia się (wyłącznie czasownikami operacyjnymi - czynności, które da się zweryfikować, mieralne; w nawiasie należy podać numery tematów zajęć, które realizują dany efekt) (co konkretnie student po tym przedmiocie będzie wiedział i umiał)	Sposoby weryfikacji efektów uczenia się (np.: kolokwium pisemne, egzamin ustny, egzamin pisemny, sprawozdanie, prezentacja na zajęciach, raport, projekt indywidualny, grupowy..)
DL_W05	Ma w zaawansowanym stopniu wiedzę z zakresu nauk o komunikacji społecznej i mediach, zna główne teorie medioznawcze	W1 – student ma pogłębioną wiedzę o uwarunkowaniach zmian w komunikowaniu masowym oraz zna rządzące tymi zmianami prawidłowości - ma pogłębioną wiedzę o roli mediów i funkcjonowaniu grupy społecznej, państwa i wspólnoty międzynarodowej oraz o ich historycznej ewolucji (tematy: 1-13)	Test końcowy, aktywność na zajęciach
DL_W08	Zna i rozumie główne pojęcia z zakresu nauk o komunikacji społecznej i mediach	W2 – student ma rozszerzoną wiedzę o różnych rodzajach struktur i instytucji społecznych oraz pogłębioną w odniesieniu do organizacji i instytucji funkcjonujących w systemie komunikowania masowego (tematy: 3-4).	Test, aktywność na zajęciach
DL_W12	W zaawansowanym stopniu zna i rozumie podstawowe pojęcia i teorie związane z rozwojem nowych technologii medialnych i komunikacyjnych w kontekście praktyki dziennikarskiej	W3 – student posiada umiejętność rozumienia i analizowania procesów społecznych, rozszerzoną o umiejętność pogłębionej teoretycznej oceny tych zjawisk z zastosowaniem metod badawczych właściwych dla nauk o komunikacji społecznej i mediach (tematy: 3-4).	Test, aktywność na zajęciach
DL_W19	W zaawansowanym stopniu zna i rozumie podstawowe metody z zakresu badań medioznawczych i marketingowych	W4 – student formułuje własne opinie w obrębie teorii komunikowania oraz stawia proste hipotezy badawcze oraz je weryfikuje (tematy: 1-14).	Test, aktywność na zajęciach
DL_K08	Jest gotów do rozwiązywania problemów poznawczych i praktycznych w podejmowanych pracach dziennikarskich i medioznawczych	K1 – student rozumie potrzebę umiejętności oraz kompetencji związanych z teorią komunikowania oraz jest przekonany do konieczności uczenia innych osób (temat 1, 4-13,)	Test, aktywność na zajęciach

Metody dydaktyczne

(dostosowane do przedmiotowych efektów uczenia się)

1.	Wykład problemowy
2.	Dyskusja dydaktyczna
3.	Praca z tekstem

Opis nakładu pracy studenta w ECTS

Kontakt z prowadzącym	Aktywność	Liczba godzin	Razem liczba godzin / ECTS
bezpośredni	udział w zajęciach	30	30/1
	udział w zaliczeniach poza zajęciami		
	udział w konsultacjach		
praca własna	przygotowanie do testu	60	60/2

Kryteria oceny końcowej

(Opis składowych oceny końcowej zajęć, rozkład procentowy lub punktowy, informacja o dopuszczalnej liczbie nieobecności, inne kryteria)

Obecność na wykładzie (2 nieobecności bez usprawiedliwienia) oraz test

Efekty uczenia się przedmiotowego W1, W2, W3, W4, K1 są weryfikowane aktywnością na zajęciach i testem końcowym:

na ocenę 3 - w przedziale 51 % - 60 %
na ocenę 3,5 - w przedziale 61 % - 70 %
na ocenę 4 - w przedziale 71 % - 80 %
na ocenę 4,5 - w przedziale 81 % - 90 %
na ocenę 5 - w przedziale: 91 % - 100 %

Literatura obowiązkowa

1.	Baran S., Davis D., (2007), Teorie komunikowania masowego, Kraków: Wyd. UJ;
2.	Dobek – Ostrowska B. (2006), Komunikowanie polityczne i publiczne, Warszawa: PWN;
3.	Goban-Klas T., (2000), Media i komunikowanie masowe, Warszawa: PWN;
4.	McQuail D., (2008), Teoria komunikowania masowego, Warszawa: PWN;
5.	Michalczyk S. (2019), Teoria komunikowania masowego, Katowice: Wydawnictwo Uniwersytetu Śląskiego;
6.	Michalczyk S., Brzoza K. (red, 2018), Komunikowanie lokalno – regionalne w dobie społeczeństwa medialnego, T. 1 Problemy teoretyczno – praktyczne, Katowice: Wydawnictwo Uniwersytetu Śląskiego.
7.	Piontek D. (2011), Komunikowanie polityczne i kultura popularna. Tabloidyzacja informacji o polityce, Poznań: Wydawnictwo Naukowe WNPID UAM.

Literatura uzupełniająca

1.	Gierula M. (2005), Polska prasa lokalna 1989-2000. Typologia i społeczne funkcjonowanie, Katowice: Wydawnictwo Uniwersytetu Śląskiego.
2.	Jachimowski M. (2006), Regiony periodycznej komunikacji medialnej, Katowice: Wydawnictwo Uniwersytetu Śląskiego.
3.	Jurga – Wosik E. (2012), Dwie dekady przeobrażeń mediów lokalnych południowo- zachodniej Wielkopolski, Środkowoeuropejskie Studia Polityczne, nr 1, Poznań: Wydawnictwo Naukowe WNPID UAM, s. 295 - 319.
4.	Kępa – Mętrak J. (2015), Prasa samorządowa w polskim systemie medialnym, Kielce: Wydawnictwo Uniwersytetu Jana Kochanowskiego.
5.	Kowalczyk R. (2015), o mediach lokalnych, regionie i regionalizmie, Poznań: Wydawnictwo Silva Rerum.
6.	Przemiany mediów regionalnych i lokalnych (2015), red: W. Furman, p. Kuca P., Rzeszów: Wydawnictwo Uniwersytetu Rzeszowskiego.

* lista rodzajów zajęć

- ☐ ćwiczenia (audytoryjne, translatoryjne, terenowe, warsztatowe, projektowe)
- ☐ ćwiczenia laboratoryjne, komputerowe
- ☐ lektorat języka obcego nowożytnego/starożytnego
- ☒ wykład kierunkowy
- ☐ wykład monograficzny lub konwersatorium monograficzne
- ☐ seminarium dyplomowe

(sem. magisterskie, licencjackie lub inżynierskie, na którym student pod kierunkiem opiekuna pracy przygotowuje pracę dyplomową, wykorzystując metody adekwatne do realizowanej tematyki badawczej)

- ☐ pracownia dyplomowa (programistyczna, chemiczna, fizyczna, biologiczna, inżynierska)
(zajęcia laboratoryjne, na których student pod kierunkiem opiekuna pracy przygotowuje pracę dyplomową wykorzystując metody adekwatne do realizowanej tematyki badawczej)